

Stilling, der i den omtalte Henseende var lig fastansatte kongelige Embedsmands. Justitsministeren maa nemlig holde for, at den paagjældende Embedsmand paa en aldeles fyldestgjørende Maade udfylde den Plads, som er betroet ham, og vil saare nødig se, at han forlader denne Embedsstilling for at søge en anden Plads med kongelig Udnævnelse. Af disse Grunde har jeg som sagt troet, at der var al Anledning til at tage Hensyn til det af den nævnte Mand fremsatte Onske. Naar nu det ærede Finantsudvalg har ment, at den paagjældende Tilføjning i Finantsloven: „Bemældte Tillæg kan ogsaa udbetales til en i det nævnte Embede Konstitueret“, burde udgaa, eller med andre Ord, at der ikke skulde tilstaaes den Vedkommende det Tillæg, hvorom der i Virkeligheden er Spørgsmaal, og som andrager omtrent 400 Kr., saa er der i Finantsudvalgets Betænkning anført, at man for Tiden ikke finder nogen Anledning til at bevilge dette Tillæg, da den Paagjældende kun har været konstitueret i Embedet i 4 Aar. Den ærede Ordfører udtalte udtrykkeligt, at der ikke i denne Udtalelse i Betænkningen maatte lægges den Betydning, at Bevillingsmyndigheden var rede til at give Tillægget senere. Jeg maa naturligvis anerkjende det fuldstændigt Berettigede i denne Udtalelse: Der ligger ikke i denne Erklæring fra Finantsudvalgets Side og altsaa heller ikke i en Afstemning af Folkethinget i Genhold til denne Udtalelse af Finantsudvalget noget Tilfagn om at give den paagjældende Embedsmand det Tillæg, hvorom der er Spørgsmaal, adaaere. Ikke desmindre haaber jeg, at man vil finde det ganske naturligt, at jeg i denne Udtalelse fra Finantsudvalgets Side har set en Antydning af Beredvillighed til senere at stille sig velvilligt med Hensyn til dette Spørgsmaal, naar det senere maatte blive reist, og det er i ethvert Tilfælde af Hensyn til det Træffende, som ligger i denne Udsigt, at jeg ikke kan finde mig opfordret til i dette Dieblif at fremhæve meget stærkt, hvor ønskeligt det maatte være, at den Paagjældende ved at faae en Lønningforbedring i Lighed med de Embedsmænd, han nærmest maa sættes i Klasse med, kunde beholdes paa en Plads, hvor han, som sagt, gjør god Fyldest, og som det ingenlunde er let at faae tilfredsstillende besat af en Anden. Jeg lader altsaa dette Punkt ligge med det Haab for kommende Tider, som jeg tillod mig at hentyde til. Der vedkommer jo fremdeles Justitsministeriet den Post, som fremtræder i Endringsforslaget under Nr. 116. Hvad denne Post angaar, maa det være mig tilladt at udtale min Paakjænnelse af den Smødefommen, som her er vist fra Finantsudvalgets Side. Jeg føler mig overbevist om, at Bevillingsmagten vil gjøre en god Gjerning, hvorfor den vil hofte megen Tak og som vil blive til megen Velsignelse, ved saaledes at yde sit Bidrag til, at den ædle og velsignelsesrige Stiftelse, hvorom der her er Tale, kan komme til endelig at træde i Live. — Naar

jeg derefter tillader mig at gaa over til „Ministeriet for Island“, da ere de Forslag, der her foreligge fra Finantsudvalgets Side, jo et heller af nogen sær Betydning. Udvalget foreslaar at affatte Paragrafen noget anderledes, og forsaavidt Forslaget gaar ud paa at samle under een Post, hvad der fandtes under forskjellige Poster i Lovforslaget, da kan jeg selvfølgelig ikke have Noget derimod at erindre. Udvalget foreslaar tillige at give Paragrafen en anden Overkrift og begrunder det derved, at det maa anses for at være rigtigt i den Henseende at holde sig ganske til Ordene i Loven af 2den Januar 1871 om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget. Jeg skal Intet indvende mod denne Begrundelse og et heller mod det Forslag, som er filltet i Genhold til denne Begrundelse. Naar man forandrer „Ministeriet for Island“ til „Island“, tør jeg vel forudsætte, at det er Udvalgets Mening, ligesom det i ethvert Tilfælde er Ministeriets Mening, at der ved denne Forandring ikke tilfugtes at gjøre nogen Forandring i den ministerielle Ansvarlighed. Naaglet man ikke bevilger de omtalte Summer til Ministeren for Island eller til Ministeriet for Island, gaar jeg ud fra, at det dog er Meningen, at det er Ministeren for Island, som har det konstitutionelle Ansvar for de Summer, her er Spørgsmaal, om at bevilge. Det ærede Flertal har anset det for rigtigt at give Thinget Leilighed til ved en Afstemning at godkjende den Udtalelse, der findes i Slutningen af Bemærkningerne i Betænkningen til § 25. Denne Udtalelse gaar jo ud paa, at man forventer, at det vedblivende er Hensigten at overdrage Afgjørelsen af de lokale Anliggender i det videst mulige Omfang til Overbestyrelsen paa Island. Denne Udtalelse kan jeg ganske slutte mig til, idet det ganske vist er Regeringens Hensigt at gjøre det saaledes. Den Forfatningsforandring, der har fundet Sted paa Island, gaar jo netop i den Retning, og det er ganske rigtigt, at man anser det for at være ikke blot i og for sig naturligt, men ogsaa det, som stemmer med Isændernes Onsker, saa meget som muligt at forlægge den stedlige Administration til selve Landet og navnlig underlægge den Landsdhøvdingen, der paa en Maade er at betragte som den islandske Ministers Substitut paa Den. Hvorvidt og hvornaar det, som kan gjøres i den Retning, kan faae Indflydelse paa Statens Bidrag til Udgifterne ved den islandske Administration, er naturligvis et andet Spørgsmaal. Jeg kan ikke undlade at bemærke, at ærede Medlemmer jo ville se, at det, som ydes af Staten til den øverste Ledelse af de islandske Anliggender i Kjøbenhavn, i Virkeligheden er forholdsvis et saa overmaade moderat Beløb, at De let ville kunne forstaa, at der ikke godt kan blive Spørgsmaal om nogen Betsparelse paa denne Konto, som har noget videre at betyde. Forsaavidt jeg altsaa er enig i den Udtalelse, som findes i Udvalgets Betænkning an-